

د استر کتاب

د پاچا فرمان او د وشتي ملکي نافرمانی

١-٢) خشایار شاه، د فارس پاچا د خپل شاهي تخت نه د شوش د ښار د بالاحصار څخه په ټوله سیمه یعنی په یوسلو اووه ویشتو ولایتونو باندې د هند نه تر ایتوپیا پورې پاچاهي کوله. ٣) هغه د خپلې پاچاهۍ په درېم کال خپلو مامورینو او درباریانو ته مېلمستیا وکړه. په مېلمستیا کې د فارس او ماد د لښکرو قوماندانان، ریسان او والیان حاضر وو. ٤) د پوره شپږو میاشتو دپاره پاچا د خپلې پاچاهۍ زیاته شتمني، شان او شوکت او خپله شاهانه لویي نندارې ته وړاندې کړل.

٥) وروسته له هغې پاچا ټولو خلکو ته، که شتمن وو یا غریب، د شوش په بالاحصار کې د شاهي ماڼۍ د باغ په حوډلی کې مېلمستیا ورکړه او پوره اووه ورځې دې مېلمستیا دوام وکړ. ٦) حوډلی په اسماني او د سپین کتان په پردو باندې ښکلي شوې وه چې په بانجاني ښه کتاني رسیو باندې تړل شوې وې او د سپینو زرو په هغو کړیو کې ځای په ځای شوې وې چې د مرمرو په ستنو باندې څوړندې وې. هغه تختونه چې د سرو او سپینو زرو څخه جوړ شوي وو، په هغې حوډلی کې چې په سپینو مرمرو، سور بخنو کاپو، صدف او فیروزې باندې فرش شوی ؤ، ایښودل شوي وو. ٧) شراب یې د سرو زرو په پیالو کې ورکول او هرې پیاله یې د بلې پیالې نه فرق

درلود. پاچا خلکو ته د شاهانه شرابو په ورکولو کې ډېر سخي ؤ
(۸) او د څښلو دپاره کومه اندازه نه وه ټاکل شوې. پاچا د ماني
ټولو خدمتگارانو ته حکم کړی ؤ، هر څوک چې څومره وغواړي
هغومره څښلی شي.

(۹) په همدې وخت کې وشتي ملکې هم د خشایار شاه په شاهي
ماني کې ښځو ته مېلمستيا ورکوله.

(۱۰) په اوومه ورځ کله چې خشایار شاه په شرابو باندې مست
شوی ؤ اووه خصي شوي سړي يعني مهومان، بزتا، حربونا، بگتا،
ابغتا، زاتر او کرکس چې د هغه خدمت يې کاوه، راوغوښتل. (۱۱)
پاچا هغوی ته امر وکړ چې ملکه وشتي د ده حضور ته راولي چې
شاهي تاج يې په سر وي. ملکه يوه ښکلې ښځه وه او پاچا غوښتل
چې د هغې ښکلا خپلو مامورينو او ټولو مېلمنو ته وښايي. (۱۲) خو
کله چې خدمتگارانو د پاچا فرمان وشتي ملکې ته ورساوه، هغې د
راتللو څخه انکار وکړ. پاچا په هغې باندې ډېر په قهر شو او له قهره
تک سور شو.

(۱۳) پاچا عادت درلود چې د قانون د عملي کولو په اړه د ماھرو
مشاورانو نظر ولري. نو ځکه يې خپل مشاوران راوغوښتل ترڅو د
هغوی څخه پوښتنه وکړي چې څه بايد وکړي. (۱۴) هغه کسان چې
پاچا به زيات وخت ورسره مشوره کوله دا وو: کرشنا، شيتار، ادماتا،
ترشيش، مرس، مرسنا او مموکان. دا د پارس او ماد په پاچاهي کې
اووه لوړ رتبه مامورين وو. (۱۵) پاچا د دغو مامورينو څخه پوښتنه
وکړه: «د قانون سره سم بايد د وشتي ملکې سره څه وشي؟ ځکه

چې هغې زما يعني د خشايار شاه حکم نه دی منلی، هغه حکم چې
د خدمتگارانو په لاس مې هغې ته استولی و.»

۱۶) بيا مموکان د پاچا او مامورينو په حضور کې په ځواب کې
وويل: «وشتي ملکې نه يوازې د خشايار شاه په وړاندې بلکې د ټولو
مامورينو او د پاچا د ټولو ولايتونو د ټولو قومونو په وړاندې هم
سپکاوی کړی دی. ۱۷) د ملکې د سپکاوي خبره به د ټولو بڼځو
غورونو ته ورسېږي او هغوی به دې ته وهڅوي چې د خپلو مېړونو
سره سپک چلند وکړي. هغوی به وايي: (خشایار شاه امر وکړ چې
وشتي ملکه دې د پاچا حضور ته راوستل شي، خو هغه راغله. ۱۸)
کله چې د فارس او ماد د مامورينو بڼځې د ملکې د چلند په هکله
واوري، نو دوی به په همدې ورځ خپلو مېړونو ته په دې هکله
ووايي. نو په هرځای کې به بڼځې د خپلو مېړونو درناوی نه کوي او
مېړونه به په خپلو بڼځو باندې په قهر وي. ۱۹) که چېرې ستاسو د
اعلیحضرت خونه وي چې یو شاهي حکم جاري کړی چې وشتي
دې بيا هېڅکله د پاچا په حضور کې ښکاره نه شي. دا حکم دې د
فارس او ماد په قوانینو کې وليکل شي، ترڅو هغه هېڅکله بدل نه
شي. همدارنگه پاچا دې د هغې د ملکې مقام یوې بلې بڼځې ته چې
د هغې څخه بهتره وي، ورکړي. ۲۰) نو کله چې د پاچا فرمان د
هغه په ټولې پراخې امپراتورۍ کې اعلان شي، هغه وخت به ټولې
بڼځې خپلو مېړونو ته که هغه شتمن وي یا غریب، درناوی کوي.»

۲۱) په دې مشوره باندې پاچا او د هغه مامورين خوشحاله شول،
نو پاچا هماغسې وکړل لکه څنگه چې مموکان وړاندیز کړی و. ۲۲)

هغه د خپلې امپراتورۍ هر ولایت ته د هغوی په خپل خط او هر قوم ته په خپله ژبه پیغامونه واستول چې د هغې له مخې باید مپرونه د کورنۍ مشران وي او د خپلو خلکو په ژبه دې خبرې وکړي.

د استر ملکه کېدل

۲ (۱) څه موده وروسته چې کله د خشایار شاه قهر سوړ شو، هغه د وشتي، د هغه څه په اړه چې هغې کړي وو او د هغه فرمان په اړه چې د هغې په هکله یې ورکړی ؤ، فکر کاوه. (۲) نو د پاچا ځینو خدمتگارانو چې هغه ته نژدې خلک وو، وړاندیز وکړ: «د پاچا دپاره دې بڼکلې پېغلې ولټول شي. (۳) پاچا دې د خپلې امپراتورۍ په هر ولایت کې مامورین وټاکي چې ټولې بڼکلې پېغلې دې حرمسرای ته چې د شوش په بالاحصار کې دی، راولي. هغوی دې د هیجای تر څارنې لاندې وي چې د پاچا خصي شوی خدمتگار دی او د حرمسرای مسوول دی. هغوی ته دې د اړتیا وړ د سینگار شیان تیار کړي. (۴) نو بیا هغه پېغله چې د پاچا خوښه شوه د وشتي په ځای دې ملکه شي.» دا مشوره د پاچا خوښه شوه او هماغسې یې وکړل.

(۵) د شوش په بالاحصار کې یو یهودي چې مردخای نومېده، اوسېده. هغه د بنیامین د قبیلې د یاییر زوی او د شمعي او قیس د اولادې څخه ؤ. (۶) هغه وخت چې د بابل پاچا نبوکدنصر د یهودا پاچا یهوياکین د ځینو یهودیانو سره د اسیرانو په توگه د اورشلیم څخه د ځان سره بوتلو، د مردخای نیکه هم د اسیرانو له جملې څخه ؤ. (۷) د مردخای د کاکا یوه لور وه چې هدسه نومېده او د استر په

نوم هم مشهوره وه. هغه ډېره بڼايسته وه او بڼكلی اندام يې درلود. كله چې د هغې مور او پلار مړه شول نو مردخای هغه په فرزندۍ ونيوله او د خپلې لور په شان يې روزله.

⑧ نو كله چې د پاچا فرمان او حكم خپور شو، ډېرې پېغلې چې په هغو كې استر هم وه، د پاچا مانۍ ته چې د شوش په بالا حصار كې وه، راوستل شوې. هغوی د هيچای چې د حرمسرای مسوول ؤ تر څارنې لاندې وې. ⑨ استر د هيچای په نظر كې بڼه بڼكاره شوه او هغه ورباندې مهربانه شو. هغه سمدلاسه د هغې دپاره د سينگار د شيانو او د ځانگړې ډوډۍ د تيارولو دپاره پروگرام جوړ كړ. د هغې دپاره يې اووه وينځې چې د پاچا د مانۍ څخه غورې شوې وې، وټاكلې او هغه يې د خپلو وينځو سره په حرمسرای كې ډېر بڼه ځای ته يوړله.

⑩ د مردخای د لارښوونې له مخې استر دا خبره پټه ساتلې وه چې هغه په كومې كورنۍ او قوم پورې اړه لري. ⑪ مردخای به هره ورځ د حرمسرای په مخكې بڼكته او پورته گرځېده، ترڅو يوه شي چې هغه څنگه ده او څه ورباندې پېښېږي.

⑫ د پېغلو دپاره د بڼكلا تمرينونو پوره يو كال دوام مونده: شپږ مياشتې يوازې په بدن باندې د مر د كند د غوړيو غوړول او شپږ مياشتې نور د عطرونو او د سينگار د شيانو دپاره. وروسته له دې يې هره پېغله په وار سره د خشايار شاه حضور ته بيوله. ⑬ كله چې يوه پېغله پاچا ته ورتلله، نو هغې كولاى شول هرڅه چې يې غوښتل د حرمسرای څخه د پاچا مانۍ ته د ځان سره يوسي. ⑭ هغه به

مانبام مانی ته تلله، سهار به یې بل حرمسرای ته بیوله او د پاچا د
وینځو د مسوول شعشغاز خصی تر څارنې لاندې به وه. بیا به پاچا
ته نه ورتله، خو چې کله به د پاچا هغه خوبنه شوه، نو هغه به یې په
نوم راغوبنتله.

۱۵) (استر د اییحایل لور وه او د ده وراره مردخای هغه په فرزندۍ
نیولې وه.) کله چې د استر وار راورسېده چې پاچا ته ورشي، نو د
هیجای د لارښوونې له مخې یوازې هغه څه چې یې ورته ویلي وو
چې هغه یوسي، له ځان سره یې یووړل. هرچا چې هغه لیدله، هغه به
یې خوبوله. ۱۶) په دې توگه د خشایار شاه د پاچاهۍ د اووم کال
په لسمه میاشت چې د طیبیت میاشت وه، استر یې په شاهي مانی کې
د پاچا حضور ته راوستله. ۱۷) پاچا د نورو ټولو پېغلو نه د هغې
سره زیاته مینه کوله او هغې د نورو ټولو پېغلو څخه د پاچا زیات پام
او مهرباني تر لاسه کړه. د هغې په سر یې شاهي تاج کېښود او هغه
یې د وشتي په ځای خپله ملکه جوړه کړه. ۱۸) بیا پاچا خپلو ټولو
مامورینو او درباریانو ته یوه لویه مېلمستیا د استر په ویاړ ورکړه. هغه
د ټولو ولایتونو دپاره دا ورځ د رخصتۍ ورځ اعلان کړه او شاهانه
سوغاتونه یې خلکو ته ووېشل.

مردخای او د پاچا د ژوند ژغورل

۱۹) کله چې پېغلي د دوهم ځل دپاره راغونډې شوې، مردخای د
پاچا له خوا د مانی یو مهم ځای ته گمارل شوی ؤ. ۲۰) استر دا
خبره پته ساتلې وه چې هغه په کومې کورنۍ او قوم پورې اړه لري،

لكه څنگه چې مردخای هغې ته لارښوونه كړې وه. استر د خپل كوچنيوالي په شان د مردخای اطاعت كاوه.

۲۱) په هغو ورځو كې كله چې مردخای په ماني كې د پاچا خدمت كاوه، د پاچا د ماني دوه خصيان، بگتان او تارش چې د پاچا د كوټې د دروازې ساتونكي وو، په خشايار شاه باندې په قهر شول او د هغه د قتل دسيسه يې جوړه كړه. ۲۲) خو مردخای د دې دسيسې څخه خبر شو او استر ملكې ته يې خبر وركړ او هغې د مردخای له خوا دا خبره پاچا ته ورسوله. ۲۳) كله چې دغه خبر وڅپرل شو او ښكاره شوه چې رښتيا ده، نو پاچا دواړه خصيان په دار باندې وځړول. دا ټول د پاچا په حضور كې د امپراتورۍ د تاريخ په كتاب كې وليكل شول.

د يهوديانو له منځه وړلو دپاره د هامان دسيسه

۳) ۱) څه موده وروسته خشايار شاه د همداتا زوی هامان ته چې د اجاج د طايفې ؤ، ترفيع وركړه. هغه يې په خپلې امپراتورۍ كې لومړنی وزير كړ. ۲) پاچا حكم وكړ چې ټول درباريان دې هامان ته د درناوي په خاطر خپل سرونه ټيټ كړي. هغوی ټولو همداسې وكړل، پرته له مردخای څخه.

۳) نو هغو نورو درباريانو چې د پاچا خدمت كاوه د مردخای څخه پوښتنه وكړه: «ته ولې د پاچا د حكم څخه سرغړونه كوي؟» ۴) هغوی به هره ورځ مردخای دې ته هڅاوه چې دا خبره ومني،

خو هغوی ته یې غوږ نه نیوه. هغه به ویل: «زه یهودي یم او نه شم کولای چې هامان ته د درناوي سر تیت کړم.» نو هغوی هامان ته په دې هکله خبر ورکړ چې وگوري چې ایا هغه د مردخای رویه زغمي او که نه.

٥ کله چې هامان پوه شو چې مردخای ده ته د درناوي په خاطر نه په گوندو کیږي نو هغه سخت په قهر شو. ٦ کله چې هغه پوه شو چې مردخای یهودي دی، هغه دا پرېکړه وکړه چې یوازې د مردخای وژل کافي نه دي. هغه دا پلان جوړ کړ چې هغه ټول یهودیان چې د خشایار شاه په ټوله امپراتوری کې دي، ووژل شي.

٧ د خشایار شاه د امپراتوری د دولسم کال په لومړۍ میاشت چې د نیسان میاشت وه، هامان امر وکړ چې د ده په وړاندې پوریم یعنی پچه واچوي چې د دې دسیسې د سرته رسولو دپاره کومه ورځ او کومه میاشت بڼه ده. نو د دولسمې میاشتې یعنی د اذر د میاشتې دیارلسمه ورځ وټاکل شوه.

٨ نو هامان خشایار شاه ته وویل: «یو قوم دی چې ستاسو د امپراتوری د ټولو ولایتونو د قومونو په منځ کې خپور شوی دی چې دود یې د هغو ټولو قومونو نه فرق لري او د پاچا د قانون څخه اطاعت نه کوي، دا د پاچا په گټه نه ده چې هغوی وزغمي. ٩ که ستاسو اعلیحضرت خوښه وي، یو فرمان جاري کړئ چې هغوی ووژل شي. که تاسو دا کار وکړئ، نو زه وعده کوم چې درې سوه څلوېښت ټنه سپین زر به د شاهي اداري چارو دپاره شاهي خزاني ته ورکړم.»

١٠) پاچا خپله د مهر گوته چې په هغې باندې د پاچا فرمانونه مهر کېدل، د خپلې گوتې راوويستله او هغه يې هامان د اجاجي همداتا زوی ته چې د يهوديانو د بنمن ؤ، ورکړه. ١١) پاچا هغه ته وويل: «دا قوم او د هغوی پيسې دې ستا وي، نو څنگه چې ستا خوښه وي هماغسې ورسره وکړه.»

١٢) نو د لومړۍ مياشتې په ديارلسمه ورځ هامان د پاچا منشيان راوغوښتل. هغوی د هامان حکمونه هر ولايت ته د هغوی په خط او د هر قوم په ژبه د پاچا له خوا ټاکل شويو واليانو، د بېلابېلو ولايتونو نورو واليانو او د مختلفو قومونو مامورينو ته وليکل. هغه حکمونه د خشايار شاه په نامه وليکل او مهر شول. ١٣) پيغامونه د دې حکم سره د قاصدانو په وسيله د پاچا ټولو ولايتونو ته ولېږل شول چې ټول يهوديان، زور او ځوان، بنځې او ماشومان دې په يوه ورځ يعنې د دولسمې مياشتې په ديارلسمه نېټه چې د اذر مياشت وه، ووژل شي. هغوی دې په بې رحمۍ سره ووژل شي او د هغوی مالونه دې لوټ شي. ١٤) د فرمان د متن يو نقل دې د قانون په توگه هر ولايت ته صادر شي او د هر قوم خلکو ته دې په ډاگه شي، ترڅو هغوی د هغې ورځې دپاره تيار اوسي.

١٥) د پاچا په حکم دا فرمان د شوش په بالاحصار کې خپور شو او قاصدانو دغه خبر په بېړه ولايتونو ته ورساوه. په داسې حال کې چې پاچا او هامان ناست وو او شراب يې څښل، خو د شوش په ښار کې وارخطايي او گډوډي وه.

د استر څخه د مردخای مرسته غوښتل

۴ (۱) کله چې مردخای د هغو ټولو کارونو څخه چې شوي وو خبر شو، هغه له خفګانه خپل کالي وشکول، د ویر کالي یې واغوستل او ایرې یې په سر باندې واچولې. بیا هغه ښار ته ووت او په لوړ اواز یې سخت ژړل. (۲) هغه د مانی تر دروازې پورې ورسېده. خو دننه لاړ نه شو، ځکه هېچا ته اجازه نه وه چې د ویر د کالیو سره مانی ته ننوځي. (۳) هر ولایت ته چې به د پاچا فرمان او حکم رسېده هلته به د یهودیانو په منځ کې لوی ویر ؤ، هغوی به روژه نیوله، ژړا او ویر به یې کاوه. ډېر به د ویر په کالیو کې په ایرو باندې ناست وو.

(۴) کله چې د استر وینځې او خصیان راغلل او د مردخای په هکله یې هغې ته خبر ورکړ، نو ملکه ډېره خفه شوه. هغه ته یې کالي ورولېږل چې د ویر د کالیو په ځای یې واغوندي، خو هغه ونه منل. (۵) نو هغې هتاک چې د مانی د خصیانو څخه ؤ او د پاچا له خوا د هغې د خدمت دپاره ټاکل شوی ؤ، راوغوښت او ورته ویې ویل چې مردخای ته ورشي او دا معلومه کړي چې څه پېښ شوي دي او ولې داسې کوي.

(۶) نو هتاک د ښار هغه چوک ته چې د مانی دروازې ته مخامخ ؤ مردخای ته ورغی. (۷) مردخای هغه د هرڅه څخه چې ورسره شوي وو او د هغو پیسو د پوره اندازې نه یې هم خبر کړ چې هامان د یهودیانو د وژلو دپاره وعده کړې وه چې په شاهي خزانه کې به یې اچوي. (۸) همدارنگه مردخای د هغه فرمان د متن یو نقل چې د هغوی د وژلو دپاره په شوش کې جاري شوی ؤ، هم هغه ته ورکړ

چې استر ته يې وښايي او هغه خبره کړي. هغه ته يې وويل چې استر وهڅوي چې د پاچا حضور ته ورشي او د خپل قوم دپاره د هغه څخه رحم وغواړي.

٩ هټاک بېرته لاړ او د مردخای خبره يې استر ته ورسوله. ١٠
استر دغه پيغام ورکړ چې بېرته يې مردخای ته يوسي: ١١ «د پاچا ټول درباريان او د شاهي ولايتونو خلک پوهيږي چې د هرچا دپاره، که ښځه وي يا نر چې پرته د پاچا د بلنې دننه د پاچا دربار ته ورشي، يو حکم دا دی چې هغه به ووژل شي. خو يوازې دا چې پاچا خپله د سرو زرو امسا د هغه خواته وراوږده کړي او د هغه ژوند وژغوري. خو دېرش ورځې کيږي چې پاچا زه غوښتلې نه يم.»

١٢ کله چې مردخای د استر پيغام تر لاسه کړ، ١٣ هغه بېرته دغه ځواب واستاوه: «فکر مه کوه چې ته د پاچا په ماني کې يې، نو د ټولو يهوديانو د جملې څخه به يوازې ته خلاصون ومومي. ١٤
که چېرې ته په دې وخت کې غلې پاتې شې، نو د يهوديانو دپاره به د بل ځای څخه مرسته او خلاصون راپيدا شي. خو ته او ستا د پلار کورنۍ به ووژل شئ. څوک څه پوهيږي، کېدای شي چې ته د همداسې وخت دپاره ملکه شوې يې!»

١٥ نو استر مردخای ته دا ځواب واستاوه: ١٦ «لاړ شه او ټول يهوديان په شوش کې سره راغونډ کړه، ټول دې زما دپاره روژه ونيسي. درې شپې او درې ورځې مه څه خورئ او مه څه څښئ. زه او زما وينځې به هم ستاسو په شان روژه ونيسو. له هغې وروسته به زه پاچا ته ورشم که څه هم دا د قانون څخه سرغړونه ده. که چېرې

زه د دې کار په خاطر مړه کېږم نو مړه دې شم.»

۱۷ نو مردخای لار او هرڅه چې استر ورته امر کړی ؤ، هماغسې یې وکړل.

پاچا او هامان ته د استر له خوا د مېلمستیا بلنه

۵ د روژې په درېمه ورځ استر خپل شاهانه کالي واغوستل، بیا لاره او د مانی په دننه خوږلی کې د پاچا د شاهي تخت کوټې ته مخامخ ودرېدله. پاچا دننه ؤ او په همدې کوټې کې دروازې ته مخامخ په خپل تخت باندې ناست ؤ. ۲ کله چې هغه ولیدل چې ملکه استر په خوږلی کې ولاړه ده، پاچا په هغې مهربانه شو او خپله د سرو زرو امسا چې د هغه په لاس کې وه، د هغې خواته وراوږده کړه. نو استر ورنژدې شوه او د هغه د امسا څوکې ته یې لاس وروړ.

۳ پاچا پوښتنه وکړه: «ای ملکه استر، څه خبره ده؟ ووايه څه شی غواړې، حتی که هغه زما نیمه امپراتوري هم وي تاته به درکړل شي.»

۴ استر ځواب ورکړ: «که ستاسو اعليحضرت خوښه وي نن تاسو او هامان هغې مېلمستیا ته راشئ چې ستاسو دپاره مې تیاره کړې ده.»

۵ پاچا وویل: «هامان سمدلاسه راولی، ترڅو د استر غوښتنه پوره شي.» نو پاچا او هامان د استر مېلمستیا ته لاړل. ۶ د شرابو

د خښلو په وخت کې پاچا د استر څخه پوښتنه وکړه: «ماته ووايه چې ته څه غواړې هغه به درته درکړل شي. ستا غوښتنه څه ده؟ که ته وغواړې، زه به حتی نيمه امپراتوري هم درکړم.»

۷) استر ځواب ورکړ: «زما هيله او غوښتنه دا ده: ۸) که چېرې تاسو اعليحضرت زما سره خوشحاله يئ، مهرباني وکړئ زما غوښتنه ومنئ، نو زه غواړم چې سبا تاسو او هامان هغې بلې مېلمستيا ته راشئ چې زه يې ستاسو دپاره تياروم. هغه وخت به تاسو ته ووايم چې زه څه غواړم.»

هامان او د مردخای د وژلو دسيسه

۹) کله چې هامان د مېلمستيا څخه ووت، هغه د زړه له کومي خوشحاله ؤ. خو کله چې هغه مردخای د مانې په دروازه کې وليد، مردخای ورته د درناوي په خاطر ونه درېد او نه ورڅخه ووېرېده، نو هامان په هغه باندې ډېر په قهر شو. ۱۰) خو هامان خپل ځان کنترول کړ او خپل کور ته لاړ. نو بيا هغه خپل ملگري خپل کور ته راوغوښتل او د خپلې ښځې زرش نه يې هم وغوښتل چې د دوی په غونډه کې گډون وکړي. ۱۱) نو هامان ورته لافې ووهلې، چې هغه څومره شتمن دی، څومره ډېر زامن يې دي، پاچا هغه ته څومره لوړ مقام ورکړی دی او دا چې هغه يې د پاچا د نورو ټولو مامورينو نه لوړ کړی دی. ۱۲) هامان زياته کړه: «حتی ملکې استر پرته له پاچا او ما هېڅوک هغې مېلمستيا ته چې هغې تياره کړې وه، نه دی غوښتی. همدارنگه هغې د سبا دپاره هم زه او هم پاچا د مېلمستيا

دپاره غوښتي يو. (۱۳) خو ترڅو چې زه مردخای يهودي وينم چې
د ماني په دروازه کې ناست دی دا ټول شيان زما دپاره هېڅ ارزښت
نه لري.»

(۱۴) د هغه ښځې زرش او ټولو ملگرو يې هغه ته وويل: «د
درويشت مترو په لوړوالي يو دار جوړ کړه او سبا سهار د پاچا څخه
وغواړه چې مردخای په هغه باندې ځوړند شي. بيا کولای شي چې
په خوشحالی سره مېلمستيا ته لاړ شي.»
دغه نظر د هامان خوښ شو او امر يې وکړ چې دار دې جوړ شي.

پاچا او د مردخای عزت

۶ (۱) په هغه شپه پاچا ته هېڅ خوب نه ورته، نو هغه امر وکړ
چې د امپراتورۍ د پېښو تاريخي کتاب راوړئ او ماته يې په لوړ اواز
ولولئ. (۲) په هغه کې يې داسې ليکنه وموندله چې څنگه مردخای
د پاچا د وژلو هغه دسيسه چې د پاچا د کوټې د دروازې د دوو
ساتونکو يعنې بگتان او تارش خصيانو له خوا ترتيب شوې وه،
ښکاره او برېښه کړه. (۳) پاچا پوښتنه وکړه: «د دې کار په خاطر
مونږ مردخای ته څومره عزت او انعام ورکړی دی؟»

د هغه خدمتگارانو په ځواب کې وويل: «د هغه دپاره هېڅ نه دي
شوي.»

(۴) پاچا پوښتنه وکړه: «ايا زما د درباريانو څخه څوک په ماني کې

شته؟» نو هامان په دې وخت کې د مانې باندینې حوډلې ته راغی. هغه د پاچا څخه غوښتل مردخای په هغه دار باندې چې د هغه دپاره یې تیار کړی و، خوړند کړي.

۵ د هغه خدمتگارانو په ځواب کې وویل: «هامان دلته په دربار کې دی.»

پاچا وویل: «هغه دننه راولی.»

۶ کله چې هامان دننه راغی، نو پاچا ورڅخه پوښتنه وکړه: «د هغه سړي سره چې پاچا غواړي عزت ورته ورکړي، باید څه وکړو؟»

نو بیا هامان د خپل ځان سره فکر وکړ: «داسې څوک شته چې پاچا غواړي هغه ته زما نه زیات عزت ورکړي؟» ۷-۸ نو هامان د پاچا د پوښتنې په ځواب کې وویل: «امر وکړئ هغه شاهانه چینه چې پاچا یې اغوندي او هغه اس چې پاچا ورباندې سپریري او په سر یې شاهي تاج وي، هغه ته راوړئ. ۹ بیا یو لوړ رتبه مامور ته دنده وسپارئ چې هغه شاهي چینه هغه ته ورواغوندي، په اس باندې یې سپور کړي، د ښار په چوک کې دې وگرځوي او په لوړ اواز دې ووايي: «وگورئ، د هغه سړي سره چې پاچا غواړي هغه ته عزت ورکړي داسې عمل کبړي!»

۱۰ بیا پاچا هامان ته وویل: «سمدلاسه لار شه، چینه او اس د مردخای یهودي دپاره چې د مانې په دروازې کې ناست دی، تیار کړه. لکه څنګه چې تا وړاندیز وکړ هماغسې وکړه، پام کوه چې کوم

۱۱ نو بيا هامان چپنه او اس تيار كړل. مردخاى ته يې چپنه واغوستله، هغه يې په اس باندي سپور كړ، د بنار په چوك كې يې وگرځاوه او د هغه په مخكې يې چيغې وهلې: «گورئ، د هغه سړي سره چې پاچا غواړي هغه ته عزت وركړي داسې عمل كيږي!»

۱۲ وروسته بيا مردخاى بېرته د ماني دروازي ته راستون شو. خو هامان په داسې حال كې چې ډېر غمجن ؤ او د شرم نه يې خپل مخ پټ كړى ؤ، په بېره خپل كور ته لاړ. ۱۳ هرڅه چې ورباندي پېښ شوي وو هغه يې خپلې ښځې زرش او خپلو ملگرو ته بيان كړل. د هغه ښځې زرش او د هغه ماهرو مشاورانو هغه ته وويل: «ته د مردخاى په وړاندي كمزورى كيږي. هغه يهودي دى، په هغه باندي بريالى كېداى نه شي. هغه به په رښتيا تاته ماتې دركړي.»

۱۴ په داسې حال كې چې هغوى لا خبرې كولې د ماني خصيان راورسېدل چې هامان په بېره هغې مېلمستيا ته بوځي چې استر تياره كړې وه.

په دار باندي د هامان ځړول

۷ ۱ نو پاچا او هامان د ډوډۍ خوړلو دپاره د استر مېلمستيا ته لاړل. ۲ د دوهم ځل دپاره چې هغوى شراب څښل، پاچا بيا پوښتنه وكړه: «اى استر ملكې، ته څه غواړي؟ هغه به دركړل شي.»

ستا غوښتنه څه ده؟ که ته وغواړې، زه به حتی نیمه امپراتوري هم درکړم.»

۳) استر ملکې په ځواب کې وویل: «ای پاچا! که تاسو په ما باندې مهرباني کوئ او که چېرې ستاسو خوښه وي، نو بیا زما ژوند وژغورئ. دا زما غوښتنه ده. او زما د قوم ژوند هم وژغورئ. دا زما هیله ده. ۴) ځکه چې زه او زما قوم په بې رحمۍ سره د وژلو دپاره خرڅ شوي یو. که چېرې یوازې د غلامانو او وینځو په شان خرڅ شوي وای، نو زه به غلې پاتې شوې وای او په دې هکله به مې تاسو نه په تکلیف کولئ. خو مونږ د وژلو او نابودی سره مخامخ یو!»

۵) خشایار شاه د استر ملکې نه پوښتنه وکړه: «هغه څوک دی؟»

هغه سړی چېرته دی چې د داسې کار جرات لري؟»

۶) استر ځواب ورکړ: «زمونږ دښمن او زمونږ ځوروونکی همدا بد

سړی هامان دی!»

په دې وخت کې هامان د پاچا او ملکې نه ډېر ووېرېد. ۷) پاچا

په ډېر قهر سره د مېلمستیا نه پاڅېد او د مانی باغ ته لاړ. هامان پوه

شو چې پاچا د هغه د اعدامولو اراده کړې ده، نو هغه په کوتې کې

پاتې شو چې استر ملکې ته د خپل ژوند په خاطر زاری وکړي. ۸)

هامان د استر په تخت باندې ځان وغورځاوه چې هغې ته د رحم

دپاره زاری وکړي. په دې وخت کې پاچا بېرته د مېلمستیا سالون ته

راستون شو او هامان یې د استر په تخت باندې ولید. پاچا چیغې

کړې: «ایا دا سړی همدلته زما په مخکې زما خپلې مانی کې ملکه

بي عزته کوي؟»

څنگه چې د پاچا د خولې نه دا خبره راووتله، خصيانو د هامان مخ پټ کړ. (۹) په دې وخت کې حربونه چې د پاچا د خصيانو د ډلې څخه ؤ او د هغه خدمت يې کاوه، وويل: «هامان په خپل کور کې د درويشت مترو په لوړوالي يو دار جوړ کړی دی، ترڅو مردخای چې ستاسو اعليحضرت ژوند يې ژغورلی دی په هغه باندې وځړوي.»

پاچا امر وکړ: «هامان په هغه باندې وځړوئ!»

(۱۰) نو هامان په هغه دار باندې چې هغه د مردخای دپاره جوړ کړی ؤ وځړول شو. بيا د پاچا قهر سوړ شو.

د پاچا له خوا د مردخای ترفيع

۸ (۱) په هماغه ورځ خشايار شاه د يهوديانو د دښمن يعنې هامان ټوله شتمني او جايداد ملکې استر ته ورکړ. استر پاچا ته وويل چې مردخای د هغې خپلوان دی. وروسته له دې مردخای ته اجازه وه چې د پاچا حضور ته ورشي. (۲) پاچا خپله د مهر گوته چې د هامان څخه يې بېرته اخيستي وه، راوويستله او مردخای ته يې ورکړه. بيا استر مردخای د هامان د شتمني او جايداد مسوول وټاکه.

د يهوديانو په خاطر د پاچا فرمان

(۳) استر يوځل بيا د پاچا سره خبرې وکړې، د هغه پښو ته پرېوتله

او ويې ژړل. استر هغه ته زاري وکړه چې د اجاجي هامان ناوړه پلان چې د يهوديانو په خلاف يې سنجولی ؤ، شنډ کړي. (٤) نو کله چې پاچا خپله د سرو زرو امسا د استر خواته وراوړده کړه، هغه راپاڅېدله او د پاچا په مخکې ودرېدله. (٥) هغې وويل: «که ستاسو اعليحضرت خوښه وي او زما خيال او پروا ساتئ او زما سره مينه لرئ، نو مهرباني وکړئ يو فرمان خپور کړئ چې د حجاجي د همداتا د زوی هامان د هغو حکمونو د عملي کولو څخه دې مخنيوی وشي چې په ټوله امپراتورۍ کې يې د يهوديانو د له منځه وړلو دپاره ورکړي دي. (٦) ځکه زه هغه مصيبت او بلا څنگه زغملای شم چې زما قوم او خپلوان زما په مخکې ووژل شي؟»

(٧) نو بيا خشايار شاه استر ملکې او يهودي مردخای ته وويل: «گورئ، ما هامان په دې خاطر په دار وځړاوه چې د يهوديانو په خلاف يې دسيسه جوړه کړې وه او د هغه شتمني او جايداد مې استر ته ورکړ. (٨) اوس تاسو کولای شئ چې په خپله خوښه يو بل فرمان د يهوديانو په خاطر د پاچا په نوم وليکئ او د پاچا مهر ورباندې ولگوئ. ځکه هغه فرمان چې د پاچا په نوم ليکل شوی وي او د هغه مهر ورباندې لگېدلی وي هغه لغوه کېدای نه شي.»

(٩) نو بيا مردخای د درېمې مياشتې په درويشتمه ورځ چې د سيوان مياشت وه، د پاچا منشيان راوغوښتل او يهوديانو، د پاچا له خوا ټاکل شويو واليانو، د بېلابېلو ولايتونو نورو واليانو او مامورينو او د هند نه تر ايتوپيا پورې د يوسلو اووه ويشتو ولايتونو چارواکو ته يې ليکونه وليکل. هر ولايت ته يې د هغوی د خط او هر قوم ته د

هغوی د ژبې سره سم او یهودیانو ته یې هم د هغوی د خط او ژبې سره سم لیکونه ولیکل. (۱۰) مردخای د خشایار شاه په نوم لیکونه ولیکل او شاهي مهر یې ورباندې ولگاوه. لیکونه یې هغو اس سوارانو ته چې د پاچا په تېزو اسونو باندې سپاره وو، وسپارل.

(۱۱) د دې فرمان سره سم د پاچا له خوا یهودیانو دا اجازه درلودله چې په هر ښار کې د خپلې دفاع دپاره یوځای شي. که چېرې وسله وال کسان چې د هر قوم یا هر ولایت څخه وي او په یهودیانو، د هغوی په ښځو او د هغوی په ماشومانو حمله وکړي، هغوی حق لري چې خپل دښمنان ووژني او تباہ یې کړي او مالونه یې لوټ کړي. (۱۲) هغه ورځ چې د یهودیانو د ټول وژنې په خاطر د خشایار شاه په ټولو ولایتونو کې ټاکل شوې وه، هغه د دولسمې میاشتې یعنی د اذر د میاشتې دیارلسمه ورځ وه. (۱۳) د فرمان متن باید د قانون په توګه هر ولایت ته صادر شي او د هر قوم خلکو ته دې په ډاګه شي، ترڅو یهودیان په هغې ورځې د خپلو دښمنانو نه د بدل اخیستلو دپاره تیار اوسي. (۱۴) قاصدان د پاچا په حکم په شاهي اسونو باندې سپاره شول او په ډېرې بیړې سره روان شول. دا فرمان د شوش په بالاحصار کې هم خپور شو.

(۱۵) مردخای چې شاهانه ابی او سپین رنگه کالي یې اغوستي وو، د سرو زرو لوی تاج یې په سر و او د ښه کتان بانجاني چینه یې اغوستې وه، د پاچا د حضور څخه لار. د شوش د ښار خلکو د خوشحالی چیغې وهلې. (۱۶) د یهودیانو دپاره دا د خوشحالی او ارامۍ وخت و او نورو خلکو د هغوی عزت کاوه. (۱۷) هر ولایت،

هر ښار او هر ځای ته به چې د پاچا فرمان ورسېده، هلته به د
یهودیانو په منځ کې خوښي او خوشحالي وه، مېلې به یې کولې او
جشنونه به یې نیول. د نورو قومونو ډېرو خلکو خپل ځانونه یهودیان
اعلان کړل، ځکه چې هغوی د یهودیانو څخه وپرېدل.

یهودیان او د خپلو دښمنانو له منځه وړل

۹ (۱) د اذر د میاشتې دیارلسمه ورځ، یعنې هغه ورځ چې لومړی
شاهي فرمان باید عملي شي راوړسېدله، په دې ورځ د یهودیانو
دښمنان په دې هیله وو چې په هغوی باندې بریالي شي. خو د دې په
ځای، یهودیانو په هغوی باندې بری وموند. (۲) یهودیان د خشایار
شاه د امپراتورۍ د ټولو ولایتونو په ټولو ښارونو کې سره راغونډ
شول چې په هغو خلکو باندې برید وکړي چې غواړي دوی ته زیان
ورسوي. هېچا نه شو کولای چې د هغوی په وړاندې ودرېږي، ځکه
چې د نورو ټولو قومونو خلک د یهودیانو څخه وپرېدل. (۳) د
ولایتونو ټولو مامورینو، د پاچا له خوا ټاکل شویو والیانو، نورو
والیانو او شاهي استازو د یهودیانو سره مرسته کوله، ځکه چې هغوی
ټول د مردخای څخه وپرېدل. (۴) مردخای په مانی کې یو قوي
سړی ؤ، په ټولو ولایتونو کې هغه مشهور شو او د وخت په تېرېدو
سره هغه نور هم قوي شو.

(۵) نو څه چې د یهودیانو خوښه وه د خپلو دښمنانو سره یې
وکړل. خپل ټول دښمنان یې په تورو باندې ووهل، هغوی یې ووژل
او له منځه یې یووړل. (۶) یهودیانو د شوش په بالاحصار کې پنځه

سوه کسان ووژل او له منځه يې يووړل. (۷) همدارنگه هغوی
فرشندا، دلفون، اسفاتا، (۸) فوراتا، ادليا، اريداتا، (۹) فرمشتا،
اړيسای، اړيدای او ويزاتا هم ووژل. (۱۰) دا د همداتا د زوی هامان
يعنې د يهوديانو د دبنمن لس زامن وو. خو هغوی هېڅ شی لوټ نه
کړ.

(۱۱) په هماغه ورځ پاچا ته خبر راوړسېد چې د شوش په
بالاحصار کې څومره خلک وژل شوي دي. (۱۲) بيا پاچا استر
ملکې ته وويل: «يهوديانو يوازې د شوش په بالاحصار کې پنځه سوه
کسان وژلي دي چې په هغو کې د هامان لس زامن هم شامل دي. نو
هغوی به د پاچا په نورو ولايتونو څومره خلک وژلي وي؟ اوس ته
نور څه غواړې؟ هغه به درکړل شي. ستا نوره غوښتنه څه ده چې زه
يې درکړم؟»

(۱۳) استر په ځواب کې وويل: «که ستاسو اعليحضرت خوښه وي،
د شوش يهوديانو ته اجازه ورکړئ چې نننی فرمان دې سبا هم عملي
شي او د هامان د لسو زامنو مړي دې په دار باندې وځړول شي.»
(۱۴) نو پاچا حکم وکړ چې دا وړانديز دې عملي شي. دا فرمان په
شوش کې اعلان شو او د هامان د لسو زامنو مړي په دار باندې
وځړول شول. (۱۵) د شوش يهوديان د اذر د مياشتې په څوارلسمه
ورځ د شوش په ښار کې هم راغونډ شول او درې سوه کسان يې
هلته ووژل، خو هغوی هېڅ شی لوټ نه کړ.

(۱۶) يهوديان په ولايتونو کې هم سره راغونډ شول چې د خپلو
ځانونو څخه دفاع وکړي او د خپلو دبنمنانو له شره خلاص شي.

هغوی پنځه اويا زره کسان چې د دوی څخه يې کرکه لرله ووژل، خو هېڅ شی يې لوټ نه کړ. (۱۷) دا وژنه د اذر د میاشتي په دیارلسمه ورځ وشوه او په څوارلسمه ورځ پوره ارامي وه او دا ورځ يې د خوشحالی او جشن ورځ وټاکله. (۱۸) خو هغه یهودیان چې په شوش کې وو، په دیارلسمه او څوارلسمه ورځ يې خپل دښمنان ووژل. په پنځلسمه ورځ پوره ارامي وه او په دې ورځ يې جشن ونيوه او خوشحالي يې وکړه. (۱۹) له دې امله هغه یهودیان چې د دېوال لرونکو ښارونو دباندي اوسېږي د اذر د میاشتي په څوارلسمه ورځ د خوشحالی جشن لمانځي. په دې ورځ هغوی مېلمستیاوې کوي او يو بل ته ډوډی د سوغات په توگه ورکوي.

د پوریم جشن

(۲۰) مردخای دا ټولې پېښې وليکلې او د خشایار شاه د ټولو ولایتونو یهودیانو ته يې که لېرې وو او که نژدې، لیکونه واستول، چې د اذر د میاشتي څوارلسمه او پنځلسمه ورځ باید هر کال ولمانځي. (۲۱) دا هغه ورځې وې چې یهودیانو د خپلو دښمنانو څخه ارامي وموندله او دا هغه میاشت وه چې د هغوی غم په خوښۍ او ویر يې د خوشحالی په جشن بدل شو. هغوی ته وویل شول چې دا ورځې دې په مېلمستیاوو ولمانځي او يو بل ته او غریبانو ته ډوډی د سوغات په توگه ورکړي. (۲۲) نو یهودیانو د مردخای د لارښودنو څخه پیروي وکړه او هغوی چې څنگه دا جشن پیل کړی ؤ، هر کال به يې لمانځه.

(۲۳) هامان د همداتا زوی چې د اجاج د طایفې څخه ؤ او د ټولو

يهوديانو دبنمن ؤ، پچه اچولې وه (چې هغوی د پوریم په نوم یادوله) او په دې توگه یې د يهوديانو د تباهی ورځ ټاکلې وه. هغه دا پلان جوړ کړی ؤ چې هغوی له منځه یوسي. (۲۵) خو کله چې دې خبرې ته د پاچا پام شو، نو هغه لیکلی فرمان ورکړ: هغه ناوړه پلان چې هامان د يهوديانو په خلاف سنجولی ؤ هغه دې بېرته په هغه باندې عملي شي او هغه او د هغه زامن دې په دار باندې وځړول شي. (۲۶) - (۲۷) (له دې امله دا ورځې د پوریم په نوم یادېږي چې د پور د کلیمې اخیستل شوې ده.) يهوديانو د مردخای د هغه لیک په خاطر چې هغه لیکلی ؤ او هم هرڅه چې په هغو باندې پېښ شوي وو، دا ټول یې د خپلو ځانونو، خپلې اولادې او د هغو ټولو دپاره چې يهوديان کېږي د یو دود په توگه غوره کړ. يهوديان به هر کال په ټاکلي وخت دا دوه ورځې د مردخای د لارښوونو له مخې په منظمه توگه ولمانځي. (۲۸) دا پرېکړه وشوه چې د هر یو راتلونکي يهودي نسل هره کورنۍ دې په هر ولایت او هر ښار کې چې وي، د پوریم دا ورځې د تل دپاره په یاد وساتي او هغه دې ولمانځي او هغه دې نه هېروي.

(۲۹) نو د ایحایل لور استر ملکې د مردخای په مرسته د هغه واک په لرلو سره چې هغې درلود، دوهم لیک ولیکه چې د پوریم په اړه لومړنی لیک تایید کړي. (۳۰) دا لیک د ټولو يهوديانو په نامه ؤ او د هغه نقلونه د خشایار شاه د امپراتورۍ ټولو یوسلو اووه ویشټ ولایتونو ته واستول شول. په هغه کې د يهوديانو دپاره د سولې او امنیت غوښتنه شوې وه. (۳۱) هغوی او د هغوی اولادونو ته لارښوونه شوې وه لکه څنګه چې هغوی د روژې نیولو او ویر کولو

مراسم په ځای کول، هماغسې دې د پوریم ورځې په ټاکلي وخت ولمانځي. دا حکم د یهودي مردخای او استر ملکې له خوا شوی ؤ. (۳۲) د استر فرمان د پوریم قوانین تایید کړل او هغه په یو کتاب کې ولیکل شو.

د خشایار شاه او مردخای شان او شوکت

۱۰ (۱) خشایار شاه په خپلې امپراتورۍ کې هر یو دې ته مجبور کړ چې باج ورکړي، حتی هغه خلک چې د دریاب څخه لږې او یا د دریاب په غاړه اوسېدل. (۲) هغه ټول لوی او عجیبه کارونه چې خشایار شاه کړي وو او هغه پوره کیسه چې هغه څنگه مردخای ته لوړ مقام ورکړ، هغه د ماد او فارس د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۳) یهودي مردخای د خشایار شاه څخه وروسته دوهم کس ؤ. یهودیانو هغه ته په درنه سترگه کتل او ورباندې گران ؤ. هغه د خپلو خلکو د نښکنيې او د هغوی د ټولې اولادې د ارامۍ دپاره غږ پورته کاوه.